

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: توماس روپر
برگردان از: مینا
۱۴ فیروزی ۲۰۲۱

کابوس ژئوپولیتیک امریکا: آیا مسکو و بیجینگ امسال اتحاد نظامی تشکیل می دهند؟



مؤسسه ستراتیژی های سیاسی و اقتصادی بین المللی مسکو (RusStrat) تحلیلی بسیار جالب را منتشر کرده است که بیان می دارد به احتمال زیاد اواخر امسال دو کشور روسیه و جمهوری خلق چین یک اتحاد نظامی ایجاد می کنند. روسیه و چین طی سالهای اخیر نزدیکتر و نزدیکتر شده اند اما این نزدیکی منجر به اتحاد نظامی نشده و در برخی از مسائل ژئوپولیتیک اختلاف نظر هم دارند. اما فشارهای فزاینده ایالات متحده بر هر دو کشور می تواند منجر به اتحاد نظامی و توافق در مورد موضوعات بحث برانگیز قبلی شود.

«سلطه در سراسر جهان» – اهداف ژئوپولیتیک ایالات متحده امریکا

مهمترین هدف ژئوپولیتیک ایالات متحده امریکا سلطه بر منطقه اوراسیا، یعنی قاره های اروپا و آسیا است. این امری کاملاً اثبات شده است و متخصصان سیاست ستراتیژیک در ایالات متحده کاملاً صریح آن را می گویند: این تنها راه برای تأمین «سلطه جهانی» ایالات متحده در بلند مدت است.

راه رسیدن به این هدف اشغال همه کشور های منطقه نیست، این امری غیر ممکن است. هدف این است که ایالات متحده در بیشتر کشورهای منطقه دولت های متحد امریکا را نصب کند و کشورهایی که مخالف اجرای اراده ایالات

متحدہ علیہ خود هستند را مورد حمله قرار دهد. - این اصل مؤثر «تقسیم و حکومت» از روم باستان است ، که توسط تمام قدرت های جهانی (یا امپراتوری ها) ۲۰۰۰ سال است مورد استفاده قرار گرفته شده است.

در حالی که ایالات متحده آمریکا با کمک سازمانهای مختلفی که بر آن تسلط دارد، مانند ناتو، عملاً کاملاً اروپا را کنترل می کند ، اما این نفوذ در آسیا محدود است و اوضاع در آنجا متفاوت است. در آنجا دو قدرت بزرگ روسیه و چین ، که نمی خواهند توسط «آن سوی اقیانوس» اداره شوند ، در مقابل ایالات متحده ایستاده اند. بسیاری از کشورهای کوچکتر (به ویژه در خلیج فارس ، یا در مناطقی در درب آسیا) نیز تحت تأثیر ایالات متحده آمریکا هستند. هر کسی که مخالف ایالات متحده آمریکا باشد ، مانند بلاروس یا ایران ، با مجازات روبه رو خواهد شد. یا تغییر رژیم در آنجا انجام می شود ، برای یادآوری به عنوان مثال در اوکراین، شاهد بودیم که در آنجا چگونه یک دولت وفادار به آمریکا نصب شد.

فقط روسیه و چین همچنان با موفقیت در برابر این فشار مقاومت می کنند و برخی از کشورها (به عنوان مثال بلاروس یا ایران) برای محافظت کشورشان در مقابل فشار ایالات متحده به این دو قدرت بزرگ شرق نزدیک می شوند. بنابراین همه تحریم ها و درگیری ها - همانطور که رسانه ها و سیاستمداران غربی دوست دارند به مخاطبان ساده لوح خود بگویند - در مورد حقوق بشر یا دموکراسی نیستند، این مربوط به منافع ژئوپولیتیک پیش پا افتاده اما مهم است. با افزایش فشار غرب، ایالات متحده اکنون می تواند باعث و بانی تحولی شود که قطعاً خواسته آنها نیست: اتحاد واقعی بین روسیه و چین. این وضعیت ایالات متحده را به شدت تضعیف می کند و سایر کشورها را به پیوستن به این اتحاد تشویق می کند.

اگر روسیه قصد داشته باشد که به عنوان واسطه ای در حل و فصل اختلافات بین هند و چین به موفقیت برسد، سلطه ایالات متحده در اوراسیا و بنابراین سلطه جهانی ایالات متحده برای همیشه به پایان خواهد رسید. چنین توافقی بین هند و چین امکان پذیر است زیرا پوتین با هر دو رئیس دولت روابط بسیار خوبی دارد و هر دو به او اعتماد دارند. بنابراین پوتین می تواند یک واسطه شناخته شده و قابل اتکاء باشد.

هنوز فاصله زیادی تا به حقیقت پیوستن این مهم داریم ، اولین گام اتحاد بین روسیه و چین است ، که هر دو کشور هرگز واقعاً خواستار آن نشده اند ، اما فشار آمریکا می تواند منجر به چنین مهمی بشود - آنهم در سال جاری. دلیل آن این است که معاهده دوستی روسیه و چین که در سال جاری منقضی می شود ، باید بزودی تمدید شود. مؤسسه ستراتیژی های سیاسی و اقتصادی بین المللی مسکو (RusStrat) تفاوت های ظریف بین روسیه و چین را تجزیه و تحلیل کرده و به این نتیجه رسیده است که چنین اتحادی می تواند در سال جاری شکل بگیرد ، که حتی فراتر از یک اتحاد نظامی خالص باشد، زیرا همچنین دارای مؤلفه های اقتصادی برای مقابله با جنگ اقتصادی است که ایالات متحده با تصویب تحریم های روسیه و به کار گیری تعرفه های مجازاتی علیه چین قصد انجام آنها را دارد. از آنجا که این اتحاد در عرصه سیاست جهانی یک انفجار ژئوپولیتیک است ، من تحلیل RusStrat را ترجمه کردم.

مینا

اتحاد نظامی بین روسیه و چین: مبانی ، چشم اندازها و عواقب

بدترین کابوس جنرال های امریکائی در شرف تحقق است.

در ۴ فبروری ۲۰۲۱ ، یک صحبت تلفونی بین وزرای خارجه روسیه و چین، سرگئی لاوروف و وانگ یی انجام شد که از اهمیت بی سابقه ای برخوردار است.

به عنوان بخشی از تمدید توافق نامه دوستی و همسایگی، که در آستانه انقضا است، بیجینگ پیشنهاد کرده است که پیمان جدید را با محتوای دوران سازنده پر کند، که نه تنها نشان دهنده تمایل هر دو کشور برای محافظت از امنیت خود، بلکه همچنین امنیت به طور کلی (منطقه‌ای) و کشورهای همسایه است. می توان اینگونه ارزیابی کرد که عملاً بیجینگ به مسکو پیشنهاد اتحاد رسمی نظامی را داده است.

لازم به یادآوری است که این پیشنهاد اقدامی غافلگیرکننده ای از سوی بیجینگ نیست. با توجه به اشارات و اعلامیه های متعدد، از جمله گفته‌های خود سران کشورها، این موضوع از سال ۲۰۱۶ پشت درهای بسته مورد بحث قرار گرفته است و تا سال ۲۰۲۰ همگرایی جدی دیدگاه ها وجود داشته است.

به ویژه، رئیس جمهور روسیه در ۲۲ اکتوبر سال ۲۰۲۰ در نوو اوگاروو گفت که او معتقد است که انعقاد یک اتحاد نظامی بین دو کشور کاملاً امکان پذیر است، اگرچه آنها «به هیچ وجه به آن نیازی ندارند». طرف چینی بلافاصله به این پیشنهاد با احساساتی «بسیار گرم» پاسخ داد.

بنابراین رویکرد ژئوپولیتیک جهانی بین روسیه و چین یک روند طبیعی و اجتناب ناپذیر است. به خصوص که دو کشور اهداف بسیار مشابه و ستراتیژی های طولانی مدت را دنبال می کنند که در آینده قابل پیش بینی به مخالفت با هم منجر نمی شود و منجر به برخورد منافع نمی شود. این بدان معنی است که حداقل برای نیم قرن، اگر نه بیشتر، نباید درگیری جدی بین کشور های ما باشد که منجر به درگیری مسلحانه شود. و در عین حال ما یک مخالف مشترک، نسبتاً جدی و همان هدف مشترک ژئوپولیتیک را دنبال م‌کنیم.

علاقه چین به این اتحاد سه دلیل دارد.

اول، وجود چتر هسته‌ای ستراتیژیک روسیه. امریکا می تواند علیه یک چین هسته‌ای تنها دست بالا را داشته و آن کشور را تهدید به حمله اتمی کند (بر فرض محدود به سلاح های هسته‌ای تاکتیکی)، البته این امری بسیار ذهنی و فرضی است اما اگر چین اتمی در اتحاد با روسیه اتمی در یک جبهه قرار داشته باشد، قطعاً ماجرا دیگر اینگونه به پیش نمی‌رود و امریکا در جایگاهی نیست که دست به چنین تهدیدهایی بزند.

دوم، این اتحاد می تواند پشت جبهه نظامی بیجینگ را در مقابل حملات امریکا از سوی غرب چین (مرزهای غربی با روسیه) از حملات نظامی حفظ کرده، ارتش چین می‌تواند تمرکز خود را بر قسمت باریک «شرقی» کشور در یک جبهه بالقوه متمرکز کند، در نتیجه برتری قاطع خود را در برابر حمله احتمالی امریکا تضمین کند.

سوم، چنین معاهده ای نه تنها دست چین را در مورد «مسأله تایوان» باز می کند، بلکه همچنین به این معنی است که روسیه به صلاحدید خود به طور غیر رسمی حق چین را برای حل «مسأله» به رسمیت می شناسد.

منافع روسیه در چنین اتحادی چیست؟

مهمترین دست‌آورد امضای چنین معاهده ای برای روسیه، این خواهد بود که به طور خودکار چین را وادار می کند که در بسیاری از موضوعات بین المللی که برای ما (روسیه) مهم است، موضع فعالانه و شفاف طرفدار روسیه را اتخاذ کند. از «چه کسی صاحب کریمه است» تا تحریم های Nord Stream 2، چین از اقتصاد روسیه با فناوری های مالی و صنعتی پشتیبانی می کند.

علاوه بر این، این یک پایه عالی برای تقسیم منافع آشکار بین دو کشور در آسیای مرکزی و کل منطقه پس از اتحاد جماهیر شوروی است، که هنوز هم در این مناطق عدم اطمینان زیادی وجود دارد. اگر امکان همکاری های بسیار

گسترده ای در جهت دفاع از منافع مشترک در آسیای مرکزی و ترکستان به وجود بیاید ، سیاست بیجینگ درمورد مناطق و مرزهای غربی روسیه فقط می تواند از این فرمول بندی پشتیبانی کند که این کشورها (اوراسیا) بخشی از منافع ستراتیژیک روسیه هستند ، همانطور که تایوان بخشی از منافع ستراتیژیک بیجینگ است.

مهمترین چیز این است که در نتیجه همگام سازی مواضع مشترک دو کشور فرصت هائی برای به کار گیری توانائیهای مشترک در جهت اجرای پروژه ارتباطی با اروپا به وجود خواهد آمد. به هر حال ما باید در مورد (سیاست در برابر اروپا) آن تصمیم بگیریم. اما این تصمیم گیری با توجه به برخورداری از توان اقتصادی چین ، می تواند حل این مشکلات را برای روسیه بسیار ساده تر کند.

واضح است که اتحاد نظامی احتمالی روسیه و چین علاوه بر مزایای آن، دارای نکات بحث برانگیز است. برخی از آنها بسیار قابل توجه هستند. می توان گفت که با در نظر گرفتن اوضاع مختلف اقتصادی و مشکلات عمده سیاست خارجی و همچنین برخی اختلافات عقیدتی، در صورت امضای چنین معاهده ای، مسکو تا حدودی به سیاست خارجی و داخلی بیجینگ وابسته خواهد شد. و واقعاً همینطور است.

اما عکس آن نیز صادق است. چین نیز با امضای این معاهده خود را وابسته خواهد کرد و اگر آنها با این معاهده موافقت کنند ، به این معنی است که نخبگان حاکم کشور با این وابستگی متقابل موافق هستند.

بنابراین نمی توان رد کرد که یک اتحاد رسمی نظامی بین روسیه و چین در سال جاری منعقد شود ، اما حداکثر تا سال

۲۰۲۲

<https://www.anti-spiegel.ru>

پایان ترجمه